

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-534/13

**Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare in drugi
proti
Fipa Group Srl in drugim**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Consiglio di Stato)

„Predhodno odločanje — Člen 191(2) PDEU — Direktiva 2004/35/ES — Okoljska odgovornost — Nacionalna ureditev, ki organu ne dovoljuje, da lastnikom onesnaženih zemljišč, ki niso prispevali k nastanku tega onesnaženja, odredi izvedbo preventivnih in sanacijskih ukrepov, in ki določa le obveznost povračila za ukrepe, ki jih je izvedel organ — Združljivost z načelom ‚plača povzročitelj obremenitve‘, previdnostnim in preventivnim načelom ter načelom, da je treba okoljsko škodo odpravljati pri viru“

Povzetek – Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 4. marca 2015

1. *Okolje — Preprečevanje in sanacija okoljske škode — Načelo ‚plača povzročitelj obremenitve‘ — Člen 191(2) PDEU — Sklicevanje nacionalnih organov za namene odreditve preventivnih in sanacijskih ukrepov — Neobstoj*

(člena 191(2) PDEU in 192 PDEU)

2. *Okolje — Preprečevanje in sanacija okoljske škode — Okoljska odgovornost — Direktiva 2004/35 — Načelo ‚plača povzročitelj obremenitve‘ — Neobstoj možnosti opredelitve osebe, ki je odgovorna za onesnaženje zemljišča ali od zadnjenavedene doseči sanacije — Nacionalna ureditev, ki določa obveznost povračila za ukrepe, ki jih je izvedel pristojni organ, s strani lastnikov onesnaženih zemljišč, ki niso prispevali k nastanku tega onesnaženja — Dopustnost*

(Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/35)

1. Ker se člen 191(2) PDEU, ki vsebuje načelo „plača povzročitelj obremenitve“, nanaša na ukrepanje Unije, se posamezniki ne morejo sklicevati na to določbo, da bi izključili uporabo nacionalne ureditve, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki ureja področje, ki spada v okoljsko politiko, če ne velja noben predpis Unije, ki je bil sprejet na podlagi člena 192 PDEU in ki posebej vključuje zadevni položaj.

Podobno se organi, pristojni za področje okolja, ne morejo sklicevati na člen 191(2) PDEU, da bi, kadar ne obstaja nobena nacionalna pravna podlaga, odredili preventivne in sanacijske ukrepe.

(Glej točki 40 in 41.)

2. Direktivo 2004/35 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, ki, kadar ni mogoče določiti osebe, ki je odgovorna za onesnaženje zemljišča, ali od nje ni mogoče doseči sanacije, pristojnemu organu ne omogoča, da bi odredil izvedbo preventivnih in sanacijskih ukrepov lastniku tega zemljišča, ki ni odgovoren za onesnaženje, pri čemer je zadnjenavedeni zavezan povrniti le stroške v zvezi z ukrepi, ki jih je izvedel pristojni organ, do višine tržne vrednosti zemljišča, določene po izvedbi teh ukrepov.

(Glej točko 63 in izrek.)